

Publicerad 2010-03-30 18:39 av anits

*en text som väntat på att publicerats
nu har jag äntligen fått hjälp, men det
har tagit sin tid*

JAG KÄNNER MIG SJÄLV

Jag känner mig som en riktig gnällspik, det är jag inte,
men ni som svarar, ringer upp mig, det är ni som får
mig att känna så

Hur många gånger jag ringt till vårdcentralen, berättat
om min trötthet, mina värkande ben, att någon kan, eller
vill förstå, den har jag ännu inte mött

Jag känner mig själv och min kropp, jag vet och känner
att något är fel, aldrig en tid för kontroll, bara telefonkontakt

Att hålla vad man lovar, det händer heller inte så ofta, så
jag hade gett upp, tänkte åka och sätta mig i väntrummet
tills någon tog hand om mig, och gav mig hjälp

Just då när jag var på väg, ringde telefonen, det var min
läkare som ringde, ännu en gång fick jag berätta om hur
jag har det

Helt plötsligt verkade hon förstå, talade om hur jag skulle
göra, öka en av dom mediciner jag får för mitt hjärta, blev
jag inte bättre inom ett par veckor, skulle jag höra av mig

Dröm om min förvåning och glädje, när det efter några
dagar började kännas bättre, nu när jag sitter här och
skriver, har jag många gånger fått ge upp, gå och sätta
mig, lägga upp benen högt

Nu har värken nästan släppt, känner av den ibland, när
jag gått för långt, på den hårda asfalten

Jag undrar bara, varför har ingen lyssnat, när jag berättat
hur det värkt i mina ben, ibland har det avfärdats med, det
är nog bara psykiskt

Om det varit så, " bara psykiskt!, så har väl det inte bara

varit heller, nu sitter jag här och funderar över det som
plågat mig i över ett år

Det måste ju finnas någon som är ansvarig, när vi går
till läkaren för att få hjälp, en tillsägelse vore nog bra
bra, både för mig och den som aldrig brytt sig förrän
nu

anits 30 mars 2010

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten